

Svar (6/11 97)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

1. Den 19. december 1996 undertegnede den daværende justitsminister aftalen om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen. Efterfølgende har Folketinget ved lov nr. 418 af 10. juni 1997 bemyndiget regeringen til at ratificere tiltrædelsesaftalen på Danmarks vegne, hvilket skete den 23. september 1997.

Hverken Schengen-konventionen eller den danske tiltrædelsesaftale indeholder bestemmelser, der regulerer adgangen til at udtræde af Schengen-samarbejdet.

Det forhold, at der ikke er sådanne bestemmelser, betyder imidlertid ikke, at det herved er udelukket, at et medlemsland kan udtræde af samarbejdet.

Folkeretten indeholder således almindelige principper om traktaters ophør, hvoraf det bl.a. følger, at en folkeretlig aftale kan bringes til ophør for en eller flere parter vedkommende efter aftale parterne imellem. Herudover kan udtræden bl.a. ske, såfremt der indtræffer en fundamental ændring af de omstændigheder, der forelå ved aftalens indgåelse.

2. Justitsministeriet besvarede den 16. april 1997 spørgsmål nr. S 1869 fra medlem af Folketinget Tom Behnke (FP) vedrørende Danmarks muligheder for at trække sig ud af Schengen-samarbejdet.

Ved besvarelsen af det foreliggende spørgsmål er Justitsministeriet blevet opmærksom på, at svaret af 16. april 1997 indeholder en formulering, der kan give indtryk af, at der efter de almindelige folkeretlige regler består en videregående adgang til udtræden end angivet her.

Det skal derfor præciseres, at retstilstanden om dette spørgsmål må antages at være den, som er beskrevet ovenfor i pkt. 1.

3. Unionstraktatens artikel Q – hvorefter unionstraktaten er indgået for ubegrænset tid – kan ikke antages at have betydning for spørgsmålet om Danmarks retlige muligheder for at udtræde af Schengen-samarbejdet, efter at Schengen-reglerne er integreret i Den Europæiske Union i overensstemmelse med protokolens regler herom.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil integrationen af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union derfor næppe indebære en ændring af Danmarks folkeretlige muligheder for at udtræde af samarbejdet.

Efter min opfattelse er det rejste spørgsmål i øvrigt af langt mere teoretisk end praktisk karakter. Det vil selv sagt ikke være i de øvrige medlemsstaters interesse at nægte et land, der ønsker at udtræde af samarbejdet, at der indledes forhandlinger med henblik herpå.

For fuldstændighedens skyld kan i øvrigt også henvises til den særlige ordning, der ifølge artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling gælder i tilfælde, hvor Schengen-regler placeret under søjle 1 (EF-traktatens afsnit III a) videreudvikles med hjemmel i retsgrundlag, som Danmark står uden for.

Den sene besvarelse beklages.

Spm. nr. S 285

Til justitsministeren (28/10 97) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Kan ministeren bekræfte, at en af de dømte fra den såkaldte Blekingegade-sag, der i 1991 ved Østre Landsret blev idømt 10 års fængsel for røveri af særlig grov karakter, nu er ansat som konsulent ved Danmarks Biblioteksskole, og har været ansat som timelærer samme sted allerede fra 1993-94, og finder ministeren det rimeligt, at en person, der er dømt for så alvorlige forbrydelser, ansættes i en statsinstitution så få år efter dommen?«

Svar (10/11 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at en af de dømte fra den såkaldte Blekingegade-sag de sidste 7 måneder af sin afsoning havde tilladelse til udgang (frigang) til Danmarks Biblioteksskoles kandidatuddannelse. Den pågældende, der var idømt 7 års fængsel, fik ved en enkelt lejlighed også tilladelse til udgang (frigang) for at fungere som demonstrator (underviser) i 2 timer på Danmarks Biblioteksskole.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at den pågældende blev prøveløsladt den 10. april 1994 med en prøvetid på 3 år. På det tidspunkt havde den pågældende afsonet to tredjedele af den idømte straf. Prøveløsladelsen var alene betinget af, at den pågældende i prøvetiden ikke begik strafbart forhold.